

Емоционални съприкосновения

Дубльорът космонавт Красимир Стоянов пред циклограмата на космическия полет.
Фото: Георги ЙОВЧЕВ

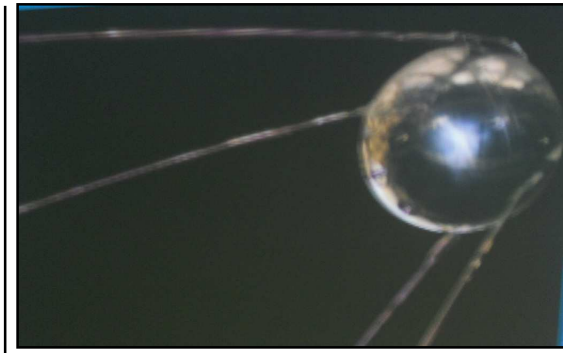
Към тях бих добавил и незабравимите впечатления, които останаха в съзнанието на членовете на Съюза на офицерите от резерва и сержантите от запаса / СОРСЗ/ Балчик, с председател полк.о.р. Иван Апостолов и народния хор „Росна китка“, с ръководител народната певица Стойка Георгиева, председател на Съюза на военноинвалидите и военнопострадалите в Община Балчик, по време на организираната екскурзия до Санаториално-оздравителен комплекс „Камчия“. Той е разположен сред живописната природа край устието на река Камчия, на самия черноморски бряг. Височината на целия сграден фонд не надминава тази на околните дървета – притихнали и заредени с лонгозна мъдрост. Всичко е осъществено благодарение на Московската администрация и най-вече на съзидателния труд, качества и превъплъщения на гла-

вния архитект Игор Малньов. Тук функционира училище от първи до осми клас, с изучаване на руски и английски език. Изпитите са в съответствие с руските образователни стандарти. Обучаващите са обезпечени с всички екстри на съвременните технологии, свързани с образователно-възпитателния процес. Много свидетел ми стана надписът пред Детския оздравителен комплекс: „Нека винаги да има слънце! Нека винаги да има мама! Нека винаги да бъде аз!“, заедно с неизтриваемото „Солнечный круг, небо вокруг.“ Целта на екскурзията бе да се запознаем с Учебно-възпитателния център „Юрий Гагарин“, където единствено в Европа се намира аналог на спускаемия космически апарат, с който през март 2015 г. се приземиха в степите на Казахстан: руснаците Александър Самоку-

тяев и Елена Сярова, заедно с американеца Бари Уилмор, след 170 денонощия в орбита. Самият модул е само част от богатата, съдържателна, изчерпателна, компетентна и изпитана от всякъде експозиция на Авио-космическия център на комплекса, който празнува с цялото човечество половин век от излизането на човек в открития Космос на 18 март 1965 г. от руснака Алексей Леонов с „Восход – 2“, като престоява в откритото пространство 12 минути на 5.35 метра от кораба. С алгометрична точност и Гагариновска усмивка пред комплекса ни посрещна роденият в с.Приселци, обл.Варненска, Красимир Михайлов Стоянов с един от своите помощници – Ненко Й. Димов, чийто баща е бивш военен пилот от славната ни някога военна авиация. Красимир Стоянов е започнал свръхзвуковите си летателни периоди с подготовка на балчиш-

кото летище през 1984 – 1987 г.. Още помня как тържествено го изпратихме на 8.12.1987 г. да поеме пътя към звездите. Той е човекът, преминал пълния курс на подготовка за втория българско-съветски космически полет, който се осъществи на 7 юни 1986 г. със „Союз ТМ – 5“, в който беше пилотът от Омуртаг – Александър Александров.

Сега Красимир Стоянов ни разказа доста за историята на световната космонавтика. Беше увлекателен, фуглобно-темпераментен, с чувство за оригиналност – патент на всеки български военен пилот. Използва богат снимков материал, показва ни космическата храна, сподели спомени от разговори с всички космонавти в „Звездното градче“. Скъромно ни посочи усилените тренировки, натоварванията, изпитанията и строгите изисквания към кандидатите за космонавти. Откровено обяснява космическите катастрофи, последствията и мерките, взети за бъдещо предотвратяване. Центърът е необходимо да се посети още много пъти, защото фактическият материал е много голям, почти неизчерпаем. Отново да видим лицата на К. Циолковски и С. Корольов, първия изкуствен спътник на Земята, първия жив посланик в Космоса – кучето Лайка, Ненко Й. Димов, чийто баща е бивш военен пилот от славната ни някога военна авиация. Красимир Стоянов е започнал свръхзвуковите си летателни периоди с подготовка на балчиш-

Първият изкуствен спътник на Земята

оборудвани с космически облека и всичко необходимо /Белка започнала да повръща на 16-та обиколка на Земята/. Затова генералният конструктор С. Корольов е наредил първият човек - космонавт на планетата Земя – Юрий Гагарин, да извърши само една обиколка. В комплекса „Камчия“ има още 3 центъра за работа с деца, които са подчинени на благородната идея децата да заобичат още повече всичко, което ни заобикаля и тази обич и привързаност да придобият космически измерения. За хора като мен бе интересно запознанството със „Салют 6“, „Салют 7“, руската безпилотна сова „Буран“, подробностите около съвместния полет „Аполлон – Союз“, транспортните, товарните „Союз – Т“ и „Прогрес“. Удивен останах от фактите, че Международната космическа станция тежи 497 тона и лети с 28 000 км.ч. на височина над 300 километра. Научих нещо повече и за парашутната система на спускаемия апарат, за ролята на изтеглящия,

стабилизиращия, основния парашут, начина за действие на запасния парашут, ролята на катапулта за спасение на личния състав и как се катапултира. Стана ясно и защо е имало толкова трагични последици от полети в Космоса и колко голямо е значението на телескопите, на учените на Галилео Галилей, на 13-те професионални телескопи в комплекса „Камчия“ и че с радост се очаква монтирането на новия телескоп „Джеймс Уей“. Сякаш се озовахме в екзотичен оазис, когато влязохме в Планетариума, за да видим танца на звездите, пътя на Зодиаците. Спомних за геоцентричните системи на Птоломея, хелиоцентричните системи на поляка Н.Коперник, схоластичните схващания през Средновековието. Не можах да вникна бързо как са се ориентирали по звездите Колумб, Магелан, пътя на планетите, законите на Й.Кеплер, доразработени от Тько Брахе. Кolkото и невероятно да звучи,

овчарите са били първите астрономи, щом са ориентирали своите стада по Полярната звезда и ги отвеждали до тучни ливади, дори и в тъмното.

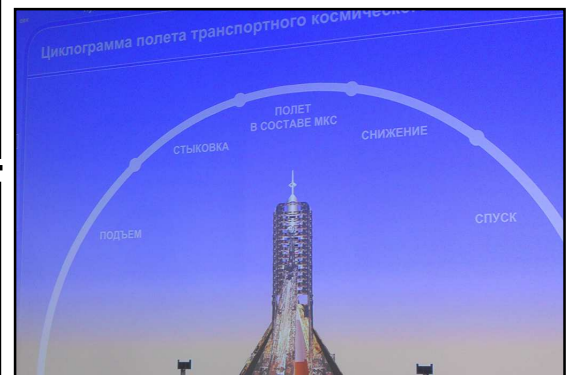
Изправих се на крака пред силата на човешкия гени, заслушан в приветственото слово от 6 юни 2013 г. на 36 Космическа експедиция, произнесено от командира на екипажа Павел Виноградов и бордни инженери Фьодор Юркихин и Александър Мисуркин, лично до целия състав на Санаториално-оздравителен комплекс „Камчия“, а над всичко това грееха далече над Земята лицата на първите: С.Корольов, Ю.Гагарин, макар вече и от фотографии.

Входният билет за СОК „Камчия“ е 3 лв. при групи над 15 човека.

Телефонът е 0894 479 081 или 0894 479 074; e-mail: sokkamchia_planetarium@abv.bg - да се търси Красимир Стоянов за информация и справка.

Уверявам Ви, че ще се убедите в необятността на звездния ношен простор, под който всеки остава удивен колко крехка и малка е нашата планета Земя, колко кратък е животът ни, за да си нащепнем в себе си и между себе си Айнщайновото: „Аз знам, че нищо не знам!“

Георги ЙОВЧЕВ

Аналог на спускаемия апарат "Союз - ТМА"

Изпълнени с вяра, че Бог е с нас

Членове на литературните клубове в Балчик и Каварна заедно празнуват Великден и дискутират с протоiereй Георги Петков каква е човешката и християнската вяра.
Фото: Маруся КОСТОВА

През Светлата седмица, бележеща дните от Великден до Томина неделя, членовете на Литературния клуб „Йордан Кръчмаров“ Балчик, с ръководител Николай Мирчев, се подготвиха за среща-дис-

кусия „За Вярата“ с протоiereй Георги Петков и домакинство на гостите от Литературния клуб на град Каварна, водени от Анна Томова. Срещата се състоя в Шахматния клуб, къде-

то балчишките литератори се събират ежеседмично и обсъждат проблеми на родната и световна литература, четат свои и чужди произведения. Всички бяха притеснени от това, че в обла-

стта на вероучението, постулатите на Християнската църква и православните празници са доста невежи. Разбира се, по-смелите каварненски литератори отчетоха, че това се дължи на налагания по времето на социализма атеизъм и забрана ходенето на църква. Дори бе прочетен запомнящ се разказ на тази тема от Веселина Щерева. По детски вълнуващо бе есето на Димитър Борисов.

Протоiereй Георги Петков ни увлече за повече от час със своите лични и канонични разсъждения за Вярата на християните и нейната сила. Сила, която поддържа живота и надеждата на хората, която ги прави устойчиви и им осмисля битието. Наложих се въпросът: „Какво е човекът без Вяра?“ Безверниците или неверниците днес преобладават в обществото и затова човешките ценности са занемарени. Най-напред трябва да върнем във възпитани-

ето на хората вярата в църквата, която винаги е била фактор за силната държавност. Да възпитаваме дълбоко уважение към ценните качества, които да се стремим да постигнем.

Интересна дискусия се получи, когато отец Георги каза, че Господ дава прошка на всички, които искрено се покаят. Стела Дакова попита защо винаги се е обръщало внимание на молитвата. Колко важна е тя! Отец Георги подчерта благородното въздействие на молитвата върху характера на човека, за успокояване на неговата психика, за окриляването му с надежда.

Говори се и за това защо Христос се приема и нарича Спасител на човешкия род.

Свои произведения, посветени на Великден, на нашата Християнска вяра, прочетоха: Енчо Димитров, Веселин Романов, Георги

Йорданов – Гого, Надя Митева, Иван Статев, Пенка Димитрова от Балчик и каварналиите Димитър Борисов, Керанка Далакманска, Анна Томова, Веселина Щерева и Мими Стайкова. Тя силно ни трогна със стихотворението, посветено на брат и Цецю Стайков, пилот в Балчик, който изживява самолетна катастрофа, „Многая лета“ и но остава жив, за да продължава да лети нагоре и на високо към своите мечти, в сърцето си скътал неизменната обич на сестра си.

Голямо настроение на срещата създадоха сем.Бистра Велчева и д-р Михран Санджакян, Цонка Сивкова, Параскева Атанасова, сем.Росица и Валентин Шалтеви, Светлана

Иванова, Людмила Петрова и главният организатор на срещата – Николай Мирчев. Козунак, сладкиши и боядисани яйца красиха трапезата. Последваха красиви великденски поздравления, в мерена и в немерена реч. По предложение на отец Г.Петков изпяхме „Многая лета“ и „Христос възкресе из мъртвых...“ С духовното присъствие на протоiereй Г.Петков на тази среща, след неговото убедително силно слово, ние сякаш се почувствахме по-близо до Бога и неговата обич към човешкия род.

Маруся КОСТОВА